

A

1900

vii.

EPICEDIA

Dicta

INCOMPARABILI HE-
ROI, GABRIELI, PRINCIPI
S. ROMANI IMPERII ET
TRANSSYLVANIÆ, PARTIVM HVNGARIÆ

Domino, Siculorum Comiti, Oppulæ ac Ratiboræ

Duci etc Evergetæ & Musagetæ Optimo Maximo;

Denato ALBÆIVLIÆ Anno Christi, M. D. C.

XXIX a. d. 15. Nouembris, ibidemq;

humato Anno M. D. C. XXX a. d.

25. Januarij.

P. Blücher N. Lycæi & Ciuitatis

Professoribus Illustris scholæ Bethlenianæ, quæ est

ALBÆIVLIÆ.

Imprimebat ALBÆIVLIÆ Iacobus Effmurd

Lignicensis. Typogr. sua Serenit: A. 1630.

1: *Onomatologia Hebraica.*

Abhi veabhi, Gabrieli,
 Rechebh upharasch Israel:
 Attah gebhir, attah gebher,
 Gibbor veattal gnal debher:
 Debher reschaim schibharta,
 Hacl debhir tobh jafadta:
 Bethlen schémecha bethlechem
 Siman, vehi chesed rechem:
 Hoi moth jeschibah hafseter,
 Hoi rosenim naphal ceter.

2, *Dodecastichon Gracum.*

K læte tes Dacies laoi, kæ gennades, hotti
 Hymmon celios, pheu, mala lampros edy.
 Eelios Gabriel, archon krateros te sophos te,
 Poemen tou laou, tes patridos te pater.
 Houtos edy. laou, naoute, nomoute proestros,
 Houtos ee, technon kæ stylos houtos ee.
 Dei dia tauta sphodros laon, naonte, nomonte
 Klecin tes Dacies, dei telycæa sphodros
 Kæ mala gymnasion tes Albes de iololyzein,
 En to gymnasio kæ mala dei men eme.
 Chærete de pantes, touto xymdpradmones archo;
 Eelio Christo xympaden, ouk ethane.

3 PYRAMIS IAMBICA.

Q Vis heic
Amabo

Cubat? quis est?

Tuus patronus

O Dacia, & tuus

Pastor, paterq; blandus,

Super astra notus GABRIEL

Bethlen; scholis ecclesisq;

Addictus, uti Iosias pius:

Doctus togæ, doctus sagi celebres

Artes, Vlyssis instar, instar Nestoris.

Quid? Ipsamet prudentia, ipsa fortitudo

Asylon et prudentium atq; fortium virum

Heic conditur. quin ergo vos scholæ lugetis, atq;

Ecclesie, prudentia atq; iuncta fortitudini.

4 Epitaphium.

Heic situs est princeps GABRIEL, de stemmate Bethlen:
 Qui Bathoræorum fatalia bella secutus,
 Et Bathoræorum per tot fatalia bella
 Vastatæ patriæ succurrit, restituendo
 Aras atq; focos: qui tædis rite secundis
 Brandenburgensem sibi despondit CATHARINAM.

5. Centuria encomiastica.

Ille ego, qui patriæ totas impendere vires
Ingeniigeniique mei, dum spiritus artus
Hos regeret, magnâ ductus ratione volebam:
Nunc patriæ fines, & dulcia linquere rura
Instituo, credoque ratem propterantibus undis
Istri, & Pannoniæ supraque infraque, jacentis
Arva retrospiciens, mihi sedem deligo in oris
Transylvanorum, queis Martia pectora, quorum
Auriferi montes cum fontibus usque canuntur.

Huc me nempe Deus vocat, huc vocat inclytus heros
GABRIEL, ille suæ certissima gloria gentis
Bethlen; ille sui lumen regni columenque.

Hic, inquam, belli que sator, pacis que patronus,
Atque reus voti, regionem religionemque
Ornare ac firmare volens, fundamenta ludi
Albensis bene iacta, suis & macta decenter
Auspiciis, læto colophone & culmine læto
Condecoraturus, regali mente manuque
Constituit sumtus, jubet atque præesse Lycæo
Qui sophiæ latices paradisi, eloquiique
Flumen in irriguos erivent ingeniorum
Hortos, unde brevi capiat res publica privataque
Omnigenos fructus hominique Deoque placentis.

O facinus dignum te tanto principe, dignum
Te tanto heroe, ô GABRIEL celsissime Bethlen;

Tu bellatrici Patriæ, vah debellatæ
Inque gemiscenti, divinæ munera pacis
Reddideras: pecudes hoc, arva, hominesque loquuntur
Tu, tu, terror eras, quâ sol oriturque caditque
Hosti. Tugentes ad prælia coniuratas
Doctus eras cohibere. Tibi laudabile pignus,
Pignus amicitiae dederat biga inclyta, biga

ind

Induperatorum, queis se effert vesper & ortus.
Tute paratus eras templisque scholisque nitorem
Inferre. Hoc modo oves Christi pascuntur & agni.
Fallor: an inde tibi non infima gloria parva est?

Fallor: an inde tibi laudum debetur apex, &
Carmen, quod cedro vel quod scribatur in ære?

Verum, proh dolor, in pietatis tramite tanto, &
In pleno cursu conatus magnidecentis,
O sapientipotens Princeps, ô magne patrone,
Triste vale nobis dicis, permulta relinquens
Affecta eximie, non multo tempore quæ tu
Rite daturus eras nobis perfecta, moratus
Nil varios sumtus, priscorum exempla secutus.

Namque fatebor enim, tu nummos divite coram:
Fundebas, quoties exin sperare licebat
Aut firmamentum regni solidum, ornamentum
Aut prælustre. Solent ista ratione moveri
Heroes, patriæque patres, miseri que popelli.
Pastores, quos inter ego tibi defero palmam,
Princeps bellipotens: rumpantur utilia memora

Usque adeo tua laus, tua gloria, & inclyta virtus
Est supra invidiam. Novit Germanidos ora,
Noverunt Pannonii, Thrax novit, Turcus, & Hellen.

Ex illis animæ meliores, sat scio, vellent
Mature vivere te prosequi honore.

Credo equidem noverunt communiter, aut melior pars,
Nominis eximii menturam terque quaterque
Te sic implese, ut fueris Patriæ anchora certa
Bellorum fessæ, trepidis spes, hostibus hostis,
Et socius sociis, & fidus amicus amicis.

Non mihi si lingvæ centum sint, ora que centum,
Ferreca vox, possim laudes persolvere dignas,
Maxime Mæcenas. Adeo tua laus, tua virtus

EA

Est supra calamumq; meum linguamq; profecto
Non secus ac supra ventos, pluviasq;, nivesq;
Est Atlantis apex, tangit qui culmine cœlum.

Quid? tua jam virtus radiorum verbera late
Spargit ad Hesperium Phœbi Eoumq; cubile.

Nec moror in sulfos, tibi qui de stemmate litem
Iam pridem movere? nec hos, qui nescio quâ nam
Arte tibi titulum quæsitum principis aiunt.

Nam si stemma tuum non laevo lumine lustrem,
Editus es proavis illustri sanguine natis;
Editus es proavis claris virtute togata;
Editus es proavis claris virtute sagata.

Vtq; latere sinam tritavos atavosq; remotos;
Quis nescit proavum Vaivodæ munere functum
In patria: quis avum Budensi nobilitatum
Præfectura? Et iis geminus fuit inclytus heros
VVolfgangus, pater ille tuus, Iano Stephanoq;
Regibus in pretio quem novimus usq; fuisse,

Nunc eat invidia & pallor, nunc turpis alastor
Audeat in dubium, quæ sunt manifesta vocare.

Sed vi fortè sibi quæsitum est culmen honoris
Nobilis ô GABRIEL, et avito sanguine præstans;

Scilicet hoc onerat te crimine, qui tua nescit
Sub celebri fuerit quovota quanta modestia BotzKay;
Cui tibi delatum diadema offerre suèsti.

Nil iam dico tibi procerum populiq; favore
Vnanimi, patriæ commissa nitentia sceptrâ.

O si post mortem, Princeps fortissime, Princeps
Magnæ tuam, proceres parili populusque favore
Conforti thalami comissa nitentia sceptrâ
Agnoscant habeantque tibi hunc post futura honorem.

Fallor, an in régno talis CATHARINA manebit,
Qualis frugifero quercus sublimis in agro:

Exaudi, si justa precor, mea vota præcesq;
Magne DEVS, nostræ fautor columenque salutis:

Johannes Henricus Altedius f. EPITA.

EPITAPHIUM.

GABRIEL Victoriosus.

Dum vixi, victor retuli victricia quondam
Arma? tropæa tuli, signaq; multa tuli.

Hostes devici non vinci passus ab illis:

Vincere, non vinci, gloria prima fuit.

Victus ab hoste tamen jaceo nunc corpus in erme

Parcit nam nulli mors inimica viro.

Et dominos servis: & sceptrâ ligonibus æquat:

Et regum turres; & quatit illa casas.

Non tamen omne rapit; tantum sed corporis artus

Pars melior victrix cælica regna tenet:

Cælica regna tenet mea mens, dum corporis artus

Collectos illi restituet Dominus.

O Stastichon.

GABRIEL heroum dux maxime, gloriæ gentis
Hungariæ, patrii dulce decusq; soli:

Inclyta quem virtus generosæ mentis in alto

Constituit solio: ac regia sceptrâ dedit.

Quo clavum imperii moderante vigebat amena

Pax terris: ibant & sine nubedies.

Eheu! Cur miseros nos deseris Optime Princeps!

O pater! O patriæ Cura salusq; tue!

Non jurat in terris populo dare jura sacrata,

Hostis & heroâ pellere tela manu?

Hic potius magnos ducas sine fine triumphos:

Hic et ames dici dux, pater atq; deus.

Sed.

Vépe

Versik Detlefs Pábor
keltetés